

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er udmærket godt klar over, at situationen på nuværende tidspunkt er, at samtlige partier på nær Dansk Folkeparti, som jeg repræsenterer, er med i det vedtagelsesforslag, som ligger på bordet, og det er måske også derfor, hr. Ole Vagn Christensen med arrogance undlader at svare på mit spørgsmål gang på gang. Det er dog ikke en arrogance, jeg synes er særlig pæn i en folkelig debat.

Jeg må spørge endnu en gang: Hvad ligger der i det vedtagelsesforslag, som vil kunne hjælpe fiskerne i den nuværende situation med torskestoppet? Og så vil jeg gerne spørge endnu en gang: Går Socialdemokratiet ind for individuelle, omsættelige kvoter? Ja eller nej?

Jeg kan forestille mig, at grunden til, at der ikke bliver svaret, er, at der i vedtagelsen ligger en skjult dagsorden om, at der skal indføres individuelle, omsættelige kvoter. Hvis hr. Ole Vagn Christensen ikke svarer, er det en bekræftelse på den antagelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Ole Vagn Christensen, og så kan vi gå videre i ordførerrækken

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Svend Heiselberg og hr. Christian H. Hansen har jo nærmest lavet en alliance, når de begynder at fokusere på torskestoppet og begynder at kalde ministeren en hel masse mærkelige ting og siger, at hun skulle have solgt dansk fiskeri. Hvad er det dog for noget vrøvl?

Hvis man prøver at kigge på totalsituationen, kan man ikke nå frem til den afgørelse, og vel at mærke slet ikke, hvis man ser situationen i forhold til, hvordan dette torskestop også har ramt de øvrige lande. Men det er da alvorligt nok, torskestoppet *har* haft konsekvenser for dansk fiskeri, og derfor er det også vigtigt – og det er så et svar til hr. Christian H. Hansen – at man forstår, at de signaler, som sendes med den vedtagelse, hr. Christian H. Hansen ikke vil være med i, faktisk er det, der skal til.

Hvis der igen skal kunne åbnes for fiskeri, er det nødvendigt, at man laver en økonomisk planlægning og en bæredygtig ressourceudnyttelse, og at man laver en målretning af fiskeriteknologien. Det er nødvendigt, hvis vi skal nå frem til, at der kan drives fiskeri i disse områder, og det er nødvendigt af hensyn til, at fiskebe-

standene skal have mulighed for at kunne udvikle sig, så der også vil være fisk i fremtiden i disse områder. Så at prøve at sige, at der ikke er fremtid, at der ikke er perspektiv, og at der ikke er løsninger i de drøftelser, som skal foregå om, hvordan det skal gå fremover med hensyn til torsken, hører ingen steder hjemme.

Så må jeg sige igen, selv om jeg mener, jeg svarede før, at ministeren har sat et arbejde i gang for at prøve at se på, om man kan finde en dansk model for omsættelighed for at løse de problemer, fiskeriet har med gamle fiskerbåde og det nye, der skal til, og alt det, som skal ske. Det er jo en diskussion, vi er nødt til at tage, og vi må også høre erhvervets udspil på disse områder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det hr. Jens Kirk som ordfører.

Jens Kirk (V):

Dansk fiskeri er i stormvejr, og årsagerne hertil er flere.

Hvis vi skitserer den øjeblikkelige status, er det sådan, at fiskerflådens indtjening ikke er tilstrækkelig til en fornyelse. Flåden er for stor, og fartøjerne er for gamle, selv om gamle fartøjer jo godt kan være ret moderne rent udrustningsmæssigt. Fakta er også faldende danske landinger og større import af råvarer. Flåden bliver mere og mere effektiv, flådens forrentning er faldende, der er et stigende antal havdage, og der er ikke udsigt til forbedrede fangstmuligheder i en 5-årig periode.

Noget andet er, at der nok er blevet færre både, men at vi også må konstatere, at kapaciteten eller tonnagen ikke er blevet mindre, selv om noget er gået til miljøforbedringer. Hvor meget tonnagen bør reduceres med, vil også afhænge af den rapport, som er på vej med hensyn til FUP-programmerne. Kommissionen har ikke gjort status, men allerede nu mener vi, at det kniber i nogle lande.

Udnyttelsen af de danske fangstmuligheder kan forbedres, bl.a. ved et kvalitetsløft af de fangede fisk. Inden for det pelagiske fiskeri, altså af sild og makrel, udnyttes for sildens vedkommende vel kun 25 pct. til konsum og resten til industri, men også her afventer vi en rapport fra en arbejdsgruppe om, hvordan forholdet virkelig er.

I industrifiskeriet er der for stor kapacitet. 15-25 pct. bør vel udfases, og ændrede bifangstregler og målbestemmelser kunne hjælpe i den